

Moi moi, minä olen Vanja! Eller som jag själv hade sagt ”hej hej, jag heter Vanja”.

Jag är 20 år gammal och jag bor i Stockholm.

När jag säger Stockholm så tror jag att det är ganska många som tänker på Stockholms innerstad, det är till exempel där som dom flesta butikerna finns, restauranger, barer, klubbar, museum, Gröna Lund och alla andra sevärdheter.

Stockholm är ju en väldigt stor stad och jag bor på en liten ö som ligger i Stockholm, och den ön kallas för Lidingö. Vi bor ungefär 50 000 – 60 000 personer här.

Jag skulle säga att jag pratar stockholmska, vilket kan vara en kanske en lite snobbigare version av rikssvenska. Något som är väldigt vanligt för stockholmare, när det gäller språk, det är att vi lägger till -is på väldigt många ord, till exempel: ”Det har blivit en snackis”. ”Snackis” är inget riktigt ord, men vi har hittat på det, och det betyder ungefär ”det har blivit skvaller”, eller ”det har blivit något man pratar om”. Så vi lägger på -is väldigt mycket. Sen pratar vi också väldigt, väldigt mycket engelska, vi lägger in engelska överallt. Alla mina kompisar gör det hela tiden och jag tror att det är för att vi konsumerar väldigt mycket engelsk media. Sen bord det också ganska mycket engelsktalande personer i Stockholm.

Vad jag tycker om Stockholmsdialekt, det är att... Jag tycker att den låter ganska snobbig och lite dryg, lite otrevlig faktiskt. Så man får försöka vara lite extra trevlig om man är stockholmare för att få det gå ihop.